

МӘНИМ ТОРПАҒЫМ

Эдуардас Межелайтис

Чай арасы калырм, алнда дә бир ағач,
Сапаланыр чайның ағачтарын зғары.
Мән калырм хаялда башымда йоқ папагым,
Су үстүндә әрийнр кей думан бурумлары.
Санкы күлең әңкүнір дүшүб суюн үстүнэ.
Сашир гызыл шәрекләр күнәш гүруб адәрек.
Су ичиндә сайрышан гызыл, берраг улдузлар,
Далғаланыр заминде арзұ деңгелери тәк.
Әтраф сакит. Нәфесим кизләнір бирчә аныт,
Көйләр ере не исе дейір жаңыра ружар.

Чәмәншәре сапиен гәтре-гәтре шәһ күни,
Ошур инчи күлүнү көйдә күлән улдузлар.
О инчә ярнагларын, инчә хышылтысы тәк,
Бәчәкәләрин нәғмәсі, учалыр сәһәр, сәһәр.
Хәфиғ көлкө бурахыр мәним исти нағәсім.
Элә бил ки, юхуда шырылдайыр чешмалар.
Эй мәним дорма юрдум, меңрибаным, әзизим,
Дүниятын һәр ерніңн шан үлән көзелсан.
Бизим гызыл улдузлар чимб Неман чайында
Мәнә сирр пычылдайыр, эшидірәм буну мән.

Чөкирәни: БАХТИЯР ВАҢАБЗАДА.